

ahúsinum. Eg veit ikki, um grasið á tekjuni á Norðurlandahúsinum reisti seg, men tað gjørdi lurtarafjöldin í hyssu er.

Áðrenn konsertina søgdu tónleikararnir, at teir ikki vistu, um nakar kendi teir í Føroyum. Men teir høvdu onga orsök at óttast. Fólk sang við og í grundini gjørdi tað einki, um ein ikki frammanundan kendi øll lögini.

Big Fat Snake vóru feittir, fyri at nýta nýmótans orð. Tað var eitt upplivisli av einari aðrari verð. Væl samanspældir spældu teir eini 3 - 4 lög, áðrenn fyrsti steðgurin kom og og framúr góði sangarin Anders Blichfeldt setti seg í samband við fjøldina. Við góðum úrsliti. Og fleiri ferðir fekk hann fjøldina at syngja.

Neyvan eru orð, ið til fulnar kunnu lýsa Big Fat Snake á palli á Tórshavnar Jazz, Fólka og Blues Festivali 1999. Men ein hin besti live-bólkurin í Danmark var so avgjørt besti live-bólkurin í Føroyum hóskvöldið. Hesir royndu rocktónleik-

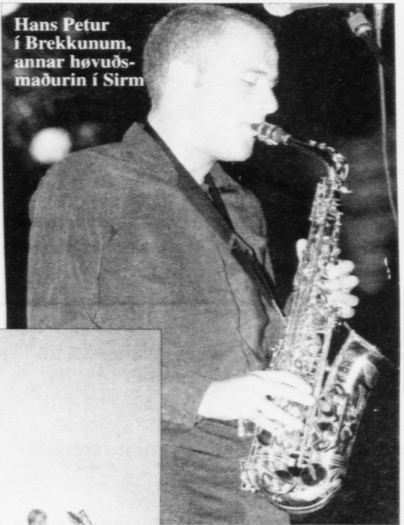
arar, sum tryggir spældu sín swingandi rock, so eingin í salinum slapp heilt snikka-leysur.

Men handan stóra avrikið lá kanska ein sonn gleði yvir, at kvöldið gekk so væl og at fólk tóku ímóti. Teir spardu seg ikki á pallinum og sjónligt var, at talan var ikki um eitt arbeiði, ið skuldi fáast frá hondini. Nei, her var talan um veruliga gleði og orku og samskifti millum bólík og áhoyrara. Tað var, sum kundu lurtararnir ikki sleppa bólkinum og eftir at hava spælt 2 eykalög, tóktist tað, sum manningin á pallinum veruliga skuldi „gearast“ niður, áðrenn teir hildu leiðina av pallinum. Tað tóktist, sum høvdu teir eina líka góða løtu, sum vit í salinum. Helst hava teir vunnið sær nakrar Big Fat Snake fjepparar afturat og vónandi leita teir hendaveg aftur. Orð eru fátøk. Gott!!

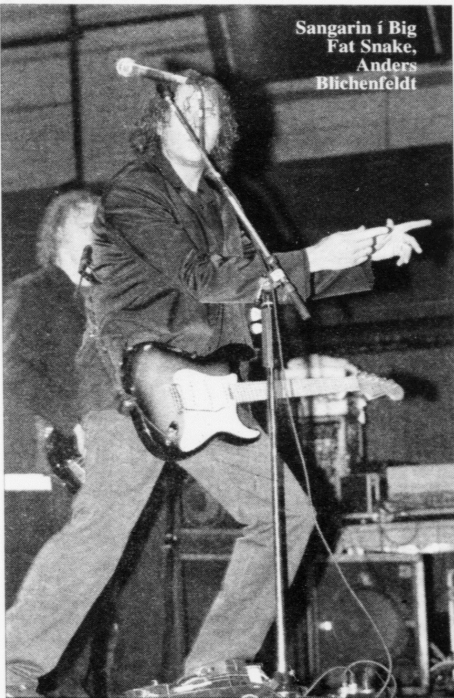
Tór Verland saman við gittarleikaranum í Sirm

Hans Petur í Brekkunum, annar høvudsmaðurin í Sirm

Sangarin í Big Fat Snake, Anders Blichfeldt

Dynamite Vikings

Skincoat

Trio Toykeat

